

TKK intoutui vallan kahden kärki jengin voimalla Neuvostoliiton liepeille ja tulokset olivat, poikkeuksellista kyllä, varsin mukiin meneviä. Monesta suunnasta on kuulunut jupinaa siitä, että olosuhteissa olisi tapahtunut jotain muutosta maaliskuun jälkeen - paskanmarja, kukaan ei tuolloin vain ymmärtänyt sysätä kolmoskutosvälistä miten sattuu ja mihin sattuu. Juuri tuota ideaa molemmat joukkueemme saivat toteutettua esimerkillisesti. Mutta nyt niihin pelaajakohtaisiin näkemyksiin.

Tinke:

Tunnetusti parhaimmillaan haastavissa sport-keleissä ja siksi SM-lannoitus sopi kuin keskiolet Jokisen käteen. Pääasiassa tasaista 240-250 raksutusta, mutta mahtui väliin kerran kaksnolkkyt ja kahta vajaa ehjä sarja. Tuossa kohtaa Laho osoitti "I still got it", kun yhdentoista kiistattoman kumon jälkeen sysäsi niin syvälle suohon, että palloa yritetään paikantaa vielä tänäänkin. Onneksi vauhtia oli kuin Lampolla konsanaan.

Pöhelö:

Kokonaisuutena suuri pettymys. Budjetissa luki, että Salosen olisi määrä suhaista 175p enemmän kuin joukkueen toiseksi parhaan (mikä tällä erää olisi tarkoittanut vaatimatonta 2154 pistettä), mutta jäi ryhmän kärjestä toistasataa silmää. Positiivinen yllätys oli kuitenkin se, että ei aiheuttanut hajuhaittaa koko mittelön aikana. Rasti seinään.

Keke:

Alussa kansallista keskitasoa ja lopussa albanialaista alaluokkaa. Nollarullatrion kuopus hätäntyi kenttien muuttumisesta pahoin ja nakkeli kolme viimeistä sarjaa roskatynnyrin läheisyyteen (Yritys oli kyllä osua itse tynnyriin, ei läheisyyteen).

Mane:

Nollarullatrion keskimäinen soturi suoritti Keken kanssa samaa kaavaa, mutta rahtusen pienemmässä mittakaavassa. Alussa mukiin meneviä esityksiä ja lopussa pitkin taulua. Tosin kokemusta kartuttaneena pystyi pitämään roskissarjatkin 190 tienoolla, mikäli oli vain 45 pinnaa alle paikallisen parivauhdin, mutta 45 pinnaa enemmän kuin Keken esitykset.

Pontso:

Liiga finaaleissa paineensietokyvyllään tiensä kaikkien sydämiin raivannut Pontus vastasi ryhmän parhaasta noteerauksesta. Ensimmäinen puolikas meni niin heikosti, että mökömökö meinasi vallata maan, viidenteen sarjaan meni jo niin hienosti, että piti laittaa soitto isille ja viimeiseen kolmeen sarjaan jäi neljästi. Loppuun tuli jälleen ehjä sarja. Välitys tuotti jälleen tulosta ja Lihava nousi kuin feenikslintu tuhkasta.

Lamppu:

Yleensä ykkösestä raivaria litova Lammas tyytyi tällä kertaa hynyttelyyn. Tulos oli tasapaksua nylkkyä ilman

huippuja tai laaksoja. Saattoi kuitenkin huomata selvästi, että reeni on tuottanut tulosta, koska pallo ei jäänyt kertaakaan jumiin - merkeille.

Villuppi:

Useiden kymmenten reenituntien tulos kantoi hedelmää, kun Ville ontui kivikovan kahdeksikkomme keskikastiin. Huomioitavaa on myös se, että kahdeksan sarjaa kului pääasiassa ilman loukkaantumisia.

Nahka:

Nollarullatrion seniori luukutti siksakkia 190 ja 250 tahtiin. Loppuakohden muiden siirtyessä ylös, nahka valui alas ja terhakkaan noston saattelemana yritti selvittää muille nollarullatrion edustajille, miten loppu olisi pitänyt hanskata.